

[Hanne Reintoft.]

bare have det besvaret eller undersøgt. Men ellers skal jeg sige, at jeg roligt kan overlade det til det lægelige stykke arbejde, der ligger før denne debat.

Jeg er meget glad for det, der er kommet frem under debatten her, for midt i, at jeg godt synes, vi kan slutte med den store folkelige tuberkuloseundersøgelse, synes jeg, at vi i hele vores sygdomsbekæmpelse taler så meget om profylakse og har tonsvis af materiale om profylaksens værdi. Den effektivt gennemførte tb-bekæmpelse er jo en af vore allerstørste sejre, der ganske klart har vist os, at vi kan bekæmpe de store folkesygdomme, der engang har været et frygteligt åg for befolkningen, ved at gennemføre kontrol og vejledning, når lægevidenskaben og medicinen skrider frem.

I vores samfund findes der, som også andre har været inde på, en lang række alvorlige plager for befolkningen: væksten i kræftsygdommene, i kredsløbs- og hjertesygdommene, i erhvervssygdommene, og derfor synes jeg ikke, det kan være rigtigt blot at sige stop med tb-bekæmpelsen. Jeg synes, vi må overføre det store apparat, bevillingerne og erfaringerne til kampen mod andre folkesygdomme, så de kan bekæmpes lige så effektivt. Når man ser på Hjerteforeningens propaganda, som jeg synes er meget problematisk, fordi den sætter så megen skræk i befolkningen, så synes jeg i hvert fald, den viser os, at der er et behov for en mere gennemført, altså på statslig plan gennemført, sygdomsbekæmpelse på disse områder. Jeg er helt tryk ved lovforslaget, hvis vi kan få et tilsagn fra ministeren om, at netop erfaringer, bevillingsrammer og sådan noget sigter mod at undgå andre sygdomme, der i vor tid er lige så alvorlige, som tuberkulosen var det før.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil gerne sige tak til samtlige ordførere for den tilslutning, der er givet til lovforslaget.

Jeg er enig med ordførerne i, at det er en

lykkelig udvikling, at vi nu er nået til det stade, da hele befolkningen ikke behøver at undersøges, men vi efterhånden kan nøjes med undersøgelse af dem, man kalder udvalgte grupper.

Må jeg sige til hr. Thomas Have, at det er klart, at besparelserne kommer ikke omgående. Må jeg i øvrigt sige til hr. Erlendsson, der siger, at der må sættes ind på andre områder, at det er klart, der bliver ikke besparelser, pengene må anvendes til en udvidelse på andre områder.

Jeg er enig med fru Hanne Reintoft i, at det er bedre at forebygge end at helbrede, men jeg må også tilføje, at der er stadig væk strid blandt de lærde om, i hvilket omfang man skal gøre det.

Når fru Hanne Reintoft taler om Hjerteforeningen og måske andre ting, så skal man — det er vel svært menneskeligt at gøre det — tilrettelægge en propaganda på en sådan måde, at man ikke skaber skræk, men tryghed, fordi man kan gå hen og blive undersøgt, når man har et eller andet, som man mener man bør have undersøgt.

Til hr. Gunner Baunsgaard og til fru Ritta Ahm vil jeg gerne sige, at netop gæstearbejderne er under luppen, fordi de, som jo kommer fra lande, der ikke har et sundhedsstade, som vi har, har en langt højere procentdel tuberkulosetilfælde. Her mener jeg, at vi bestemt må sætte ind.

Der var også en bemærkning fra fru Hanne Reintoft om udvælgelsen af grupper, og fru Hanne Reintoft var inde på spørgsmålet om boligslum. Det er nok noget vanskeligt at præcisere, i hvilke boligkarreer man skal sige at folk skal undersøges for tuberkulose. Her er der jo tale om et tilbud, selv om vi også efter loven har mulighed for at tvinge. Men man skal nok være varsom med at pege på forskellige befolkningsgrupper og sige: særligt I skal undersøges. Tilbuddet må gives til alle, og det er klart, at man socialt set også må være opmærksom på netop boligforholdene, som i høj grad betinger tuberkulosen.